

“การทุจริต” หรือ “คอร์รัปชัน” หมายถึง การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว โดยใช้อำนาจและอิทธิพลที่มีอยู่ตามตำแหน่งหน้าที่ การศึกษาปัญหาการทุจริตที่ผ่านมาทำให้ความสนใจกับการทุจริตในภาครัฐเท่านั้น แต่จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศที่ผ่านมา พบว่า ความล้มเหลวในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจและการทุจริตในภาครัฐและภาคเอกชน ส่วนแล้วแต่สร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของชาติเป็นจำนวนมากมายมหาศาลทั้งสิ้น

สำหรับการทุจริตในภาคเอกชนนี้ โดยทั่วไปแล้ว คือ การกระทำความผิดในการที่ตนอาศัยมีตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรเอกชนกระทำการอันเป็นการขัดต่ออำนาจหน้าที่ของตนเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์โดยมิชอบ ในอดีตหากกล่าวถึง การทุจริตในภาคเอกชนอย่างแคบแล้ว มักเป็นความผิดอาญาในรูปแบบการขโมย หรือฉ้อโกงของบุคคลในองค์กรเอกชนนั้น แต่สำหรับการให้หรือรับสินบนนั้น จะต้องเป็นกรณีที่องค์กรเอกชนให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐรับสินบนเท่านั้น แต่ในปัจจุบัน การให้หรือรับสินบนแก่องค์กรเอกชนด้วยกัน โดยที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่อย่างใด ก็ถือว่าเป็นการกระทำอันเป็นการทุจริตในภาคเอกชนด้วยเช่นกัน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนได้ศึกษาถึงความรับผิดชอบทางอาญาที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาคเอกชน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการทุจริต ค.ศ.2003 ดังนั้น ประเทศไทยจะต้องตรวจสอบพันธกรณีตามอนุสัญญาดังกล่าว และจากการศึกษาวิจัยพบว่า มีกฎหมายภายในของประเทศไทยที่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาในเรื่องที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาเกี่ยวกับการทุจริตในภาคเอกชนแล้ว แต่ยังมีกฎหมายบางฉบับที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นจะต้องทำการแก้ไขกฎหมายภายในที่มีอยู่หรือร่างกฎหมายขึ้นมาใหม่ อันจะส่งผลให้สามารถนำมาตราการความร่วมมือต่างๆตามอนุสัญญามาใช้บังคับ เพื่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นทุจริตอย่างเป็นระบบ และความมุ่งหมายให้การกระทำอันเป็นการทุจริตหมดสิ้นไปจากสังคมไทยในที่สุด

“Dishonesty” or “Corruption” means an unlawful act for self-interest by using power and influence in office. The previous studies on corruption mostly emphasized on corruption in public sector. As a result of the economic crisis of the country, it was found that both the failure to implement economic policies and the corruption in public and private sector caused enormous damage to the economic system of the nation.

Generally, the corruption in the private sector is a wrongful act by virtue of having a function in a private organization, namely, an act in contravention of functions of oneself in order to gain unlawful benefit. In the past, the private corruption in narrow perspective was mentioned as a criminal offence of fraud or misappropriation. In addition, giving or receiving a bribe was only the case where the private organization gave the bribe to public officials or where the latter received such bribe. However, at present, giving or receiving the bribe to or from private organizations themselves without any public officials involved can be deemed the dishonest act in the private sector.

In this thesis, the writer studied the criminal liability on private corruption as the preparedness of Thailand to become a State Member of the United Nations Convention against Corruption 2003. Accordingly, Thailand needs to examine the obligations under the Convention. The research findings revealed that domestic laws of Thailand regarding the corruption in the private sector are generally consistent with the provisions of the Convention. Nevertheless, some of them are inconsistent. It is therefore necessary to amend such laws or even enact a new law in order that the measures on co-operation under the Convention can be applied in Thailand. It is for the purposes that the prevention of and the counter to corruption can be systematic and effective, and that the corruption can finally be eliminated from the Thai society.